

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 331/2021
17.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић, Татјане Миљуш, др Драгише Б. Слијепчевића и Драгане Маринковић, чланова већа, у поступку предлагача АА из ..., ул. ... бр. .../..., кога заступа адвокат Весна Милутиновић из ..., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о ревизији предлагача изјављеној против решења Привредног апелационог суда Рж Ст 4479/20 од 19.01.2021. године, у седници већа одржаној дана 17.06.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији предлагача изјављеној против решења Привредног апелационог суда Рж Ст 4479/20 од 19.01.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија предлагача изјављена против решења Привредног апелационог суда Рж Ст 4479/20 од 19.01.2021. године.

Образложење

Решењем Привредног апелационог суда Рж Ст 4479/20 од 19.01.2021. године одбијена је као неоснована жалба предлагача и потврђено решење Привредног суда у Ваљеву Р4 Ст -1422/2020 од 08.12.2020. године у ставу трећем изреке којим је одбијен захтев подносиоца приговора за накнаду трошкова поступка у износу од 6.000,00 динара.

Против наведеног другостепеног решења предлагач је изјавио благовремену ревизију, позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку, због потребе за уједначавањем судске праксе, јер је по наводима ревидента побијана одлука донета супротно ставовима истог суда израженим у раније донетим одлукама.

Предлагач је пред првостепеним судом иницирао поступак ради заштите права на суђење у разумном року у предмету Привредног суда у Ваљеву Ст.бр. 97/2010. Решењем Привредног суда у Ваљеву Р4 Ст -1422/2020 од 08.12.2020. године усвојен је приговор подносиоца и утврђено да је у поступку који се води пред Привредним судом у Ваљеву под бројем Ст.бр. 97/2010 повређено право подносиоца предлога на суђење у разумном року. У ставу другом изреке наложено је стечајном судији да у року од

четири месеца од дана пријема овог решења преузме све мере и радње које су потребне ради уновчења имовине стечајног дужника АД „Јабланица“ у стечају из Ваљева и да о преузетим мерама обавести председника суда у року од 30 дана. У ставу трећем одбијен је захтев подносиоца приговора за накнаду трошкова поступка у износу од 6.000,00 динара. Побијано решење Привредног апелационог суда Рж Ст 4479/20 од 19.01.2021. године донето је по жалби предлагача само против решења о трошковима поступка садржаном у ставу трећем изреке наведеног првостепеног решења.

Одредбама Закона о заштити права на суђење у разумном року („Сл. гласник РС“, број 40/15), који је ступио на снагу 01.01.2016. године регулисан је поступак који се води ради заштите права на суђење у разумном року. У члану 3. истог закона прописана су правна средства којом се штити право на суђење у разумном року. То су: приговор ради убрзавања поступка као иницијални акт, жалба као правни лек и захтев за правично задовољење. Ниједном одредбом закона није прописано право на изјављивање ревизије. Чланом 7. став 3. истог закона прописано је да се у поступку по приговору усмена расправа не одржава, а на остала питања се примењује закон којим се уређује ванпарнични поступак. У поступку по жалби такође се сходно примењује закон којим се уређује ванпарнични поступак.

Закон о ванпарничном поступку у члану 30. став 2. прописује сходну примену ЗПП, ако тим или другим законом није другачије одређено.

По члану 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Поступајући на основу цитиране законске одредбе Врховни касациони суд није дозволио одлучивање о посебној ревизији. Разлози ревизије не указују на потребу да се размотре правна питања од општег интереса, нити правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права. Нема потребе ни за уједначавањем судске праксе. Трошкови поступка представљају споредно потраживање, који не чине главни захтев и различити су за сваки случај посебно, па из овог разлога не могу бити предмет оцене права на изјављивање ревизије у смислу уједначавањем судске праксе, ни у поступку предвиђеном на заштиту права на суђење у разумном року.

Одредбом члана 27. Законом о ванпарничном поступку прописано је да у поступку у коме се одлучује о имовинскоправним стварима, ревизија је дозвољена, под условима по којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинскоправним споровима, ако овим или другим законом није другачије одређено.

У конкретном случају не ради се о имовинскоправном спору, већ о поступку ради заштите права на суђење у разумном року, који је притужбеног карактера у коме

-3-

одлучује председник суда и непосредно вишег суда или судије које он овласти, те ревизија предлагача у смислу цитиране законских одредби није предвиђена као могући правни лек. Стога изјављена ревизија предлагача није дозвољена.

Са изложеног је одлучено као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић